

РЕШЕНИЕ

№ 2226

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10568** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митническият кодекс на Съюза (Регламент 952/2013 /Митнически кодекс), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) и чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на "АМИЧИ 2018" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], чрез адв. Т. от САК, против Решение № 32-581047/05.10.2023г. на директора на ТД Митница Б., като се иска отмяната на решението.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен като издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Счита се, че при издаване на оспореното решение са нарушени ЗМ и Регламент (ЕС) № 952/2013, доколкото не е спазен регламентирания в тях ред за определяне стойността на внесената от трета държава стока, поради което митническата стойност на стоката от МД с MR №20BG001007025780R2/26.11.2020 г., е определена при допуснато грубо нарушение на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 2013 г. Също изтъква доводи, че не са мотивирани съмненията на митническите органи, обусловили извода за неприлагане на декларираната митническа стойност. Единственото основание - счита е получена информация от "канадски власти", неизвестно кои, три години след вноса и освобождаването на стоката. Митническата стойност била определена първоначално от митническите органи, а не от

дружеството-длъжник, като не било констатирано разминаване в данните от приложенията към МД документи и данните в самата декларация и от митническите органи са определени размери за мито и ДДС.

Посочената в оспореното решение информация за автомобил със същите характеристики и идентичен номер на шаси от отговора от канадските митнически власти, и във връзка с тази информация е възникнало основателно съмнение относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност, като за дружеството останало неизвестно от кои точно канадски власти е така предоставената информация, като счита, че по никакъв начин "отговорът" не отразявал действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката, видно било от приложената фактура, че 3 840,00 С. не са платени за автомобила и такава цена не подлежала на плащане. Счита, че чл.70, § 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са неприложими и не са налице предпоставките за определяне на нова митническа стойност.

Отделно се претендира неспазване на процедурата по чл.140, § 1 от Регламент (ЕС) № 2015/2447, като декларираната договорна стойност била подменена с нова стойност без никакви доказателства и на базата на недостоверна информация, което счита самостоятелно основание за отмяна на оспореното решение, като счита, че в тежест на митническите органи е при условията на приложимото право на ЕС да докажат основателността на съмненията си и разликите в стойността, като обосноват извършената корекция в посока увеличение на митническата стойност. В случая митническите органи само предполагали, че е налице продажба на цена, декларирана като обща цена в канадска износна декларация, която касаела единствено канадските финансови власти, и която не била подкрепена с никакви доказателства, като същата не можело да послужи за митнически цели. Също в случая цената не била определена по някой от вторичните методи по чл.74 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Счита за неясна методиката на изчисление в процесното решение и определяне на транспортни разходи в размер на 871, 44 лв., тъй като всеки елемент, който се добавя към действително платената или подлежаща на плащане стойност, следвало да се основава само на обективни и подлежащи на количествена оценка данни, а в случая възприетият подход за транспортните разходи не бил регламентиран.

Изтъква на следващо място, че формално митническата администрация е спазвала задължението си в съобщението по чл.22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 да се посочат документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение, но на практика не били представени документите, въз основа на които е променена декларираната договорна стойност., цитирана била само неуточнена и недостоверна информация. Претендира немотивираност и от тук незаконосъобразност на оспореното решение. Изтъква доводи за задължението на митническия орган за мотивиране на решението за откриване на процедура по чл.140 от Регламент (ЕС) № 2015/2447, произтичащо от общото правило по чл.22, § 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение., изтъква и принципа по правото на ЕС за зачитане на правото на защита. Счита напълно формално зачетено правото на изслушване лицето, което според митническия орган носи солидарна отговорност с вносителя. Немотивирано митническият орган е

пристъпил към определяне на нова митническа стойност по реда на същия чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като е пренебрегнал процедурата по чл.140 от Регламент (ЕС) № 2015/2447, оспорва всички мотиви в оспореното решение, счита нарушени и принципите на истинност, на достъпност, публичност и прозрачност по АПК, както и на принципа на последователност и предвидимост по чл.13 АПК.

С жалбата се претендира и присъждането на направените разноски по делото.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото по представен списък, а в ход по същество – и основателност на жалбата на заявените в същата основания, позовава се на съдебна практика. Оспорва достоверността на информацията от Канадските митнически власти, тази информация не била подкрепена от нито един друг документ като фактура или договор, при преценката следвало съдът да вземе предвид, че документите са заверени с "Вярно с копие" и "Вярно с електронния образ" (но не било посочено името и длъжността на лицето, удостоверило верността от електронния образ), които не отговаряли на закона.

Дружеството чрез адв. Т. претендира пред съда и присъждането на разноски по списък - 50 лв. за държавна такса, 1000 и 300 лв. за адвокатско възнаграждение, съгласно приложен договор, общо 1350 лв.

Ответникът - Директор на Териториална дирекция "Митница Б.", Агенция "Митници" се представлява от юрк. С., която в писмени изявления до съда излага подробни доводи. По същество в процесуалната молба от дата 15.03.2024г. са изложени доводи, идентични с мотивите на оспореното решение, в това число, че административното производство е стартирало с извършване на допълнителна проверка на митническа декларация, на основание чл.84, ал.1, т.1 ЗМ, като митническите служители са анализирали всички приложени към митническата декларация документи и представените от канадските митнически власти. Било установено безспорно съответствие на описанието на автомобила в митническата декларация и документите от канадските митнически власти. Установено било също така, несъответствие между декларираната в митническата декларация цена в размер на 2318,00CAD, спрямо представената от канадските митнически власти цена - 3 915,00 AD. Следвало да се има предвид, че получател на стоката по информацията от канадските митнически власти е Logi Sped L., което съответствало на данните в морската товарителница, позовава се и на счетоводната стойност на стоката - по сметка 304 за сумата от 3136,25лв., различна от декларираната 2 914,19лв., което допълнително подсилвало основателните съмнения досежно реално платената стойност на автомобила. Счита за изложени мотиви в достатъчна степен, относно приложимия метод, а посоченият по чл.74, пар.3 Регламент (ЕС) 952/2013 - чрез използване на аналитични способности, а именно, налични данни в Съюза и констатирани в предоставената информация от канадските митнически власти., е декларираната му стойност при износа в К..

Юрк. С. претендира законосъобразност на оспореното решение на всички основания, счита, че жалбата следва да бъде отхвърлена. Претендират се сторените разноски за юрисконсултско възнаграждение. Отправя се и възражение за прекомерност на

претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и допълнително представени в превод на български език доказателства по административната преписка:

- писмо с рег. № 32-441111/16.12.2022г. на Агенция Митници, представляващи отговор от Канадски митнически власти на запитвания от българска страна, относимо към износителя по процесния внос е посоченото по т. 4 от писмото
- Извадка от приложение към същото писмо, зрпис за износа, предоставен от канадската митническа служба на файл BG_Export Declasration 9396-9053. Quebec_inc.xlsx,sheet Commodities (Българска митническа декларация за износ № 9396 - 9053 Квебек_инк.xlsx лист Стоки) , в което освен другите данни за износителя, шаси то на автомобила превоза по море, е посочено друго дружество като краен получател- Л. спед ООД с адрес [населено място], [улица], което лице е различно от посоченото като получател по вноса на стоката в процесната МД - Л. ООД с ЕИК[ЕИК].

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка на служебна проверка на основание чл.168, ал.1 АПК на всички основания за законосъобразност по чл.146 АПК, то фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването

С т.7 и т.8 от диспозитива на оспореното Решение № 32-581047/05.10.2023г. на директора на ТД Митница Б., на основание чл.105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС като на основание чл.77, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 83, ал.1 ЗДДС, е дружеството- жалбоподател „АМИЧИ 2018“ ЕООД е определено като длъжник за заплащането им.

Решението е връчено на задълженото за мито и ДДС с решението дружество на дата 09.10.2023 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне (л.29 от делото). Жалбата до съда е подадена на дата 23.10.2023г., видно от печат на пощенско клеймо на плика за подаването ѝ, заведена на дата 25.10.2023г. в ТД Митница Б., с оглед на което е подадена в срока за оспорване пред съда, изрично указан в решението.

Жалбата по делото следователно е процесуално допустима, като подадена от адресат на оспореното решение, засегнат от разпореденото с него и депозирана в предвидения от закона срок, предвид на което следва да бъде разгледана по същество.

По фактите съдът приема следното:

Не е спорно, че на 26.11.2020 г., че А. 2018 ЕООД като вносител и декларатор, с представител Л. ООД, е декларирало пред МП Пристанище Б. - център с митническа декларация (МД) с MR№20BG001007025780R2, внос на стока под митнически режим допускане до свободно обращение, в кл. 6/8 от декларацията стоката е описана като катастрофирал пътнически автомобил, марка HONDA, шаси № 2 НКRM4H34EH106172. В същата са посочени и следните данни относно вноса: код на държавата на изпращане/износ - К. (кл.5/14); условие на доставка - С. - Стойност и

навло (кл.4/1); метод за определяне на стойността - Договорна стойност на внасяните стоки чл. 70 от Кодекса (кл.4/16); цена на стоката и валута – 2 318 С.; идентификационен номер на контейнера MSDU 7300566.

При подаване на декларацията пред митническите органи са представени и следните документи: инвоис фактура № RA – E20081701/17.08.2020г., с издадена от "9396-9053QEBES I." С., морска товарителница, опаковъчен лист и фактура за платени такси на терминал. За извършения внос при декларирането са начислени мито в размер на 291,42 лева и ДДС в размер на 666,12 лева, при митническа стойност в размер на 2914, 19 лв., преизчислена по съответния валутен курс.

Видно от МД - л. 57 от делото, А. 2018 ЕООД е посочен като вносител и декларатор в клетка 3/1 и клетка 3/18, като в клетка 3/19 Представител, посочено дружеството Л. ООД, а в клетка 3/21 код на статуса на представителя, е посочен 2 - Представител (пряко представителство по смисъла на чл.18, параграф 1 от Кодекса). По административната преписка не е изискано пълномощното за представителството между двете дружества пред митническите органи. Съгласно чл.18, параграф 1 от МК, (към когото препраща чл.18, ал.1 от ЗМ), всяко лице може да определи свой митнически представител. Същата разпоредба разграничава и видовете митническо представителство: "Това представителство може да бъде пряко, когато митническият представител действа от името и за сметка на друго лице, или косвено, когато митническият представител действа от свое име, но за сметка на друго лице." Съгласно чл.77, пар.3 МК, длъжник за митническото задължение при внос е деклараторът. В случая процесното митническо задължение е възникнало на основание чл. 77, пар.1, буква а) МК - при поставяне на несъюзни стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, под митнически режим "допускане за свободно обращение". В представената фактура към МД за покупката на автомобила е вписано А. 2018 ЕООД, същото дружество е завело и стоката в счетоводството си и впоследствие продало същия. Няма данни за косвено представителство от друго лице, което да бъде солидарно задължено с декларатора, съгласно чл.77, пар.3 МК.

С оглед на всички останали данни, правилно е преценено, че длъжник по процесната МД е дружеството А. 2018 ЕООД, като декларатор по вноса, и от същото в хода на извършената проверка по МД с MR№20BG001007025780R2.

Оспореното Решение № 32-581047/05.10.2023г. на директора на ТД Митница Б., е издадено въз основа на данните в Докладна записка № 32-575973/03.10.2023г. на и.д. началник МП пристанище Б. и приложените към нея документи.

От своя страна, докладната записка е издадена въз основа на следното:

- получената информация по износа от К. на процесния автомобил от канадските митнически власти,

- възникнали според органа основателни съмнения относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност, във връзка с което на основание чл.140, пар.1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2447/2015 и чл.48 от МК, с писмо с рег. № 32-40731/31.01.2023г. от дружеството са изискани документи и данни като доказателства в подкрепа на декларираната цена на стоката.

- В отговор на искането, на 27.04.2023г. от дружеството са представени конкретни документи, които са преценени като недостатъчни, в това число тъй като не е представено доказателство за плащане на декларираната цена. ,

- На съобщение по чл.22, пар.6 вр. чл.29 МК с рег. № 32 5242900/21.08.2023г., в което

по подробно изложени фактически и правни съображения дружеството е уведомено за възникналите съмнения и основания, въз основа на които ще бъде отхвърлена декларираната митническа стойност и определена нова такава за процесния внос. Формиран е извод за основателни съмнения и липсата на доказателства относно декларираната цена, е прието, че декларираната митническа стойност на основание чл.70, пар.1 МК, за процесната стока с МД с MR№20BG001007025780R2, следва да бъде отхвърлена. Изложени са съображения за приложимите методи, като е приложен последният предвиден такъв - по чл.74, пар.3 МК, а митническата стойност по процесната МД е определена в размер на декларираната стойност при експорт от К. за територията на Съюза за същата стока, въз основа на данните в "електронна информация от канадските митнически власти", ценени като годно доказателствено средство, получено в рамките на административното сътрудничество.

-На представеното в отговор на съобщението становище от дружеството на дата 25.09.2023г.,

-В докладната записка след подробно обсъждане на всички данни, правни и фактически съображения, органът е формирал краен извод че данните от канадските митнически органи са единственото безспорно доказателство относно цената на процесната стока, поради което същата следвало да се определи на основание чл.74, пар.3 МК, и съответно на тези изводи от и.д. началник на МП Пристанище Б. - Център, с докладната записка е направил предложение до директора на ТД Митница Б., по процесната МД да бъде определена нова митническа стойност.

С оспореното Решение № 32-581047/05.10.2023г. на директора на ТД Митница Б., са възприети изцяло фактическите констатации, правни съображения и изводи в докладната записка, за които дружеството е било уведомено, като с диспозитива на решението е постановено в обобщение следното:

1) на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с MR№20BG001007025780R2/26.11.2020 г., е определена нова митническа стойност в размер на 5 550,54 лв., а на основание чл. 77, § 1 и § 2 от същия регламент – че за стоката по МД възниква вносно митническо задължение на датата на приемане на МД – 26.11.2020г.;

2) на основание чл.85, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, при прилагане на ставка 10 % за вносно мито, съответстваща на деклариания тарифен код за стоката, спрямо новата митническа стойност е определено вносно митническо задължение в размер на 555,05лв.;

3) на основание чл.55, ал.1 ЗДДС е определена данъчна основа при вноса на стоката по същата МД в размер на 6230,59лв., а на основание чл.54, ал.1 от същия закон във връзка с чл. 77, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е определена дата на възникване на задължение за ДДС – 26.11.2020г. , при данъчна ставка от 20 %, съгласно чл.66, ал.1, т.2 ЗДДС и чл. 67, ал. 1 от същия закон е определено задължение за ДДС при внос по смисъла на чл.16, ал.1 от същия закон - в размер на 1264,12лв.

4) на основание чл.105, § 3 и § 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито и ДДС общо в размер на 843,63 лв., от които мито в размер на 26363лв. и ДДС в размер на 580,00лв. , като на основание чл.77, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 83, ал.1 ЗДДС, е определено „АМИЧИ 2018“ ЕООД като длъжник за заплащане на вноското мито и ДДС – т. 8 от диспозитива на решението.

5. На основание чл.19б, ал.3 ЗМ и чл.108, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл.60 ЗДДС, е определен срок за заплащане на задълженията – 10 дни от уведомяването на длъжника, а на основание чл.19б, ал.1 ЗМ и чл.102, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е посочено, че датата на връчване на решението се счита за дата на уведомяването на длъжника.

б) разпоредено е също, и възникнало задължение за лихви, считано от 16.11.2020г. на основание чл.114, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 59, ал.2 ЗДДС и за дължимите суми, които не са платени в срока, определен с решението (10 дневен от уведомяването).

Оспореното по делото решение е мотивирано със следното:

1.В Агенция Митници по електронната поща е постъпило писмо с рег. № 32-441111/16.12.2022 г. (в превод на български език на л. 118 от делото), изготвено от канадски митнически власти - С. В. S. A., относно превозни средства, декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. В писмото няма конкретни данни за процесния внос. В оспореното решение е посочено, че с писмо от 10.07.2023г. до дирекцията е изпратен „оригинален файл“, предоставен от канадската митническа администрация , приложение към Писмо с рег. № 32-470240/10.07.2023г. BG _ ExportDeclaration – 9396-9053 Quebe I.xlsx.

2.Според мотивите на решението, от тази информация се установявало съответствие по отношение на декларираната стока – данните за автомобила по МД по номер на шаси се съдържали и в таблицата към писмото на канадските власти.

3.При анализ на приложените към декларацията документи и информацията предоставена от канадските власти е констатирано несъответствие на декларираната при износа и вноса цена за процесния автомобил.

4.На база „посочената информация“ според митническите органи „възникнали основателни съмнения „ относно действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност, поради от вносителя „АМИЧИ 2018“ ЕООД с писмо с рег. № 32-40731/31.01.2023г. са изискани заверени копия на

налични документи, данни и снимков материал , като доказателства в подкрепа на декларираната цена при вноса на стоката по процесната МД, връчено на 22.02.2023г. На дата 27.04.2023г. от дружеството са представени писмени доказателства по искането - процесната МД, инвойс фактура от дата 17.08.2020г., издадена от канадско дружество, фактура от 17.06.2021г. за последваща продажба на автомобила, аналитичен регистър на сметка 499/2 за дата 17.06.2021г. и аналитичен регистър на сметка 304 Стоки и 702 Приходи от продажби от същата дата. 5. Органът се е позовал и на писмото с рег. № 32-52 4200/25.08.2023г. до дружеството и на представените документи в писмо от 27.04.2023г. на дружеството, както и анализа на същите от митническите органи, като е възприел изводите, че: не са налице доказателства в подкрепа на декларираната цена по приложената фактура, не били представени исканите документи, **не било представено и платежно нареждане от към инвойс-фактурата в подкрепа на митническата стойност по митническата декларация с условие за плащане – предварително плащане.** Приложените аналитични счетоводни регистри били от дата 17.06.2021г., несъответстващ на дата на приемане на митническата декларация – 26.11.2020г. От регистъра на сметка 304 е установило, че автомобилът е заприходен на 17.06.2021г. и на стойност 3 136,25 лв. на същата дата била осчетоводена продажбата на автомобила. Прието е също, че при съпоставянето на информацията от документите към писмото от дружеството и тази от отговора от канадските митнически власти, не намирали достатъчно доказателства в подкрепа на декларираната цена и/или елементите, които се прибавят към нея.

Видно от съдържанието на становището, в същото не са изложени твърдения съответно не са представени доказателства, за действителното плащане на цената по инвойс фактурата, представена към процесната МД, нито е посочен начина на плащане. Доводите в съобщението по чл.22, пар.6 от МК, че по представената към МД фактура е посочено условие предварително плащане също не са обсъдени в становището на дружеството. С писмото до дружеството на правно основание чл.140, пар.2 от Регламента за изпълнение, изрично са изискани писмени доказателства - по т.1 : договор с продавача, договор с крайния получател на автомобила, оферта , поръчка, ценови листи, потвърждения, проформа фактура, бизнес кореспонденция или други сведения и документи, предшествващи издаването на търговската фактура за придобиването на стоката

-по т. 2 от - документи относно извършени плащания към доставчика –

продавач на стоката от купувача по фактурата; документи за извършени плащания от други лица, свързани с вноса на конкретната стока, документи в подкрепа на извършените плащания – платежни документи за банкови преводи, извлечения, разписки и др.

Мотивите на решението съвпадат с мотивите на съобщението по чл.22, пар.6 МК, в това число:

- За възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, обсъдени по-горе,

- Извод, че митническата стойност не може да бъде определена на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., митническите органи са приложили вторичните методи посочени в чл. 74, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. За тази цел е разгледан всеки един от методите, посочени в цитираната разпоредба, като са обсъдени условията за приложението последователно на методите по букви от а) до г), в резултат на което всеки един от тези методи е отхвърлен. За методите по букви а) и б) от разпоредбата е прието, че липсва информация в митническата информационна система МИСЗА за внос за приети договорни стойности на стоки, които са еднакви или сходни с внесената стока или са произведени в същата държава, и въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики. Методът по буква в) е приет за неприложим, тъй като липсвали данни за единична цена, на която внесените стоки или внесени идентични или сходни стоки се продават на митническата територия на Съюза. Методът по буква г) – неприложим, тъй като липсвали данни за обичайната печалба и размера на общите разходи за производство на декларираните стоки.

- Поради неприложимост на методите по чл. 74, § 2 букви от а) до г) от МК, митническите органи са достигнали до извод за приложение на метода по пар. 3 от същата разпоредба. За да определят митническата стойност по посочения метод, митническите органи са възприели като достоверна декларираната стойност при експорта на процесната стока от К., а именно 3 915 С.. За да определят окончателната митническа стойност, към приетата за достоверна цена на стоката са прибавени и транспортни разходи до мястото на въвеждане на митническата територия на Съюза в размер на 628, 60 лева, представляващи средноаритметичен размер, съгласно информацията в база данни МИСЗА за допуснати за свободно обращение автомобили с пристанище на натоварване М. и пристанище на разтоварване Б., в приблизително същия период на разглеждания внос – 24.11.2020г. – 26.11.2020г. Посочени са и декларациите, въз основа на които е извършено изчислението на приетите разходи за вноса.

В мотивите на оспореното решение са изложени и съображенията, въз основа на които ответникът не приема направените от дружеството – вносител възражения.

Правни изводи на съда

По спазването на изискванията за компетентност и форма

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно посочената норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Следователно, оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция "Митници" е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия, поради което същото е издадено от компетентен орган.

Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него от формална страна са посочени фактическите и правните основания за издаването му.

Предвид изложеното, не са допуснати нарушения на изискванията за законност по чл.146, т.1 и т.2 АПК.

По спазването на процесуалните правила и съответствието с материалния закон :

Съдът констатира служебно, че не е изтекъл давностният срок по чл. 103, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Административното производство е започнало по инициатива на митническите органи, тоест служебно и спрямо него се прилага давностния срок за установяване на митнически задължения, предвиден в чл. 103, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а именно 3 години от датата на която е възникнало задължението. Процесното митническо задължение е възникнало на 26.11.2020 г., когато е подадена и приета митническата декларация. Тригодишният давностен срок би изтекъл на 26.11.2023 г., но преди тази дата с изх. № 32-524200/25.08.2023 г. е издадено съобщението по чл. 22, § 6 от

Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 103, § 3, б. "б." от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. производството се спира, когато в съответствие с член 22, параграф 6 митническите органи съобщават на длъжника мотивите, въз основа на които възнамеряват да го уведомят за митническото задължение, като спирането е през периода от датата на съобщението до края на срока, в който на длъжника е предоставена възможност да изрази становището си. В случая дружеството е представило становище на 25.09.2023г., а срокът от 30 дни е до същата дата. Оспореното решение е от дата 05.10.2023г., т.е. преди изтичането на тригодишния срок.

Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението, и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок. Съобщението е получено от дружеството, адресат на спорното решение и от същото е постъпило становище.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение на разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447, изразяващо се в това, че няма мотиви за основанията, въз основа на които са възникнали основателни съмнения за декларираната митническа стойност по разглежданата декларация. Нормата на 140, § 1 от Регламент за изпълнение сочи, че когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Относно основанията за изложените съмнения, митническите органи са изложили доводи за различията между декларирана вноса стойност пред българските митнически власти и износна стойност пред канадските митнически власти, както и подробни съображения, че не са представени изисканите доказателства - за договорната стойност и доказателства за плащането ѝ. Всички тези доводи се основават на събрани и обсъдени доказателства, като е безспорно, че дружеството не е подкрепило декларираната митническа стойност на стоката с доказателства, че представлява платена или подлежаща на плащане договорна стойност. Процесната инвойс или предварителна фактурата сама по себе си, не е доказателство нито, че цената е платена, нито, поради констатираните разлики с цената при износа, че обективира изцяло договорената цена за стоката.

В хода на самото производство дружеството – декларатор, като

вносител и страна по сделката, би следвало да разполага с всички доказателства по сделката, що се касае до определянето и плащането на цената, имало е възможност да представи всички доказателства, с които разполага и да изложи своите правни и фактически съображения срещу изводите на митническите органи.

Видно от писмото от 31.01.2023г. до дружеството, искането за представяне на документи се основава на чл.48 от МК и чл. 84, ал.1, т.1 ЗМ, от което следва, че е извършена проверка на декларираната с МД с MR№20BG001007025780R2 стока - катастрофирал пътнически автомобил.

В рамките на процесната проверка не са засягани въпроси, поставящи под въпрос износа или вноса на конкретната декларирана стока, а само такива, свързани с приемането или отхвърлянето на декларирана на основание чл.70, пар.1 МК договорна митническа стойност. Спрямо дружеството -жалбоподател са осъществени действия, които преценени в съвкупност, са относими към извършване на проверка в рамките на последващия контрол по чл. 84, ал.1, т.1 ЗМ, тъй като проверката е концентрирана само до точността и пълнотата на декларираната митническа стойност на стоката за целите на определянето на действително дължимия размер на вносното мито и ДДС. Митническият орган е извършил последващ контрол на подадената митническа декларация като е взел предвид както представените доказателства при подаването ѝ, така и събраната допълнителна информация, с цел установяване истинността на данните от декларацията, като не са поставени под въпрос законосъобразността на действията по поставяне на стоката под режим "допускане за свободно обращение ", предвид на което не приложим процесуалният ред по чл. 84, ал. вр. чл.84а и сл. ЗМ за такъв контрол. В резултат на осъществения контрол по чл.84, ал.1 т.1 ЗМ е отхвърлена декларираната митническа стойност и е определена нова такава за вноса по процесната МД .

За проверката по чл.84, ал.1, т.1 ЗМ е приложим общият принцип по чл.19, ал.7 ЗМ за компетентност на митническия орган по мястото на възникване на фактите и обстоятелствата, които изискват вземането на решение, тъй като не е предвидено изрично друго. В случая компетентността за издаването на решението по чл.19, ал.7 ЗМ е на директора на ТД Митница Б., то проверката, съответно правомощията на митническите органи по чл. 84, ал.1, т.1 ЗМ следва да бъдат упражнени от митнически органи от администрацията на същата ТД, което в случая е спазено, тъй като издателите на съответните актове при проверката са органи от структурата на ТД Митница Б..

В рамките на проверката митническите органи могат след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация и придружаващите я документи. В случая, в резултат на извършената проверката, за митническите органи са възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, поради което по МД действително е следвало да бъде определена нова митническа стойност на основание разпоредбите на митническото законодателство.

Що се касае до задължението на митническия орган да постанови решението си след като събере всички относими доказателства - чл.35, ал.1 АПК и общият принцип за служебното начало в процеса по чл.9 АПК, също принципът за добра администрация по чл.41 от Хартата, тъй като се касае за приложимост на правото на ЕС, то тези принципи са нарушени поради следното:

В случая приложената в електронния файл към писмото на канадските митнически власти информация за износа на процесното МПС, представлява извадка от канадската митническа система за деклариране на износ, и макар да има официален характер, удостоверява единствено, че властите в страната на износа са получили електронна информация за износ. Тази информация обаче не представлява първично и в този смисъл надлежно доказателство, получено по реда на международното митническо сътрудничество, **доколкото същата не е съпроводена с документите, въз основа на които е декларирана съответната стока за износ - представените при износа документи.** Така процесното решение е издадено без документите при деклариране на износа, и съответно без да са събрани доказателства, че действителната договорена стойност и платена цена на стоката е тази посочена при деклариране на износа. Липсва информация за елементите на декларираната при износа стойност, дали същата съответства на продажната цена по фактурата, дали не включва налози, такси и данъци, поети от износителя, които са останали за негова сметка.

В случая органът е допуснал и логическа грешка при преценката на доказателствата, доколкото и канадските митнически власти също не са представили данни и доказателства, че декларираната стойност на стоката при износ, е действително договорена или платена от вносителя. Декларираната митническа стойност при износа неправилно поради това е възприета еднозначно и като цена за стока при внос на територията на ЕС.

Стойността при износа е приета за стойност, която следва да се вземе предвид по метода по чл.74, пар.3 МК, при неяснота за съдържанието на

представените към МД за износа документи, тъй като такива документи не са представени от канадските митнически власти. Видно от мотивите на актовете на митническите органи по делото, еднозначно се твърди, че данните за износа на конкретни стоки са представени във формата на електронни таблици. Макар и да има възможност да бъдат изискани и представени "съответните сведения на запитващия орган под формата на документи, заверени копия, доклади или електронни версии на такива документи" - чл.11, пар.1 от Споразумението между Европейската общности К. относно митническо сътрудничество и взаимопомощ в митническата област, сведения във формата на документи не са представени, което е следвало да бъде съобразено при процесната проверка и постановяване на окончателното решение за резултатите от нея.

Също ответникът е допуснал грешка и при преценката на данните от електронната таблица като официален документ и с обвързваща достоверност без да извърши собствена проверка на тези данни. Т. фактическо и правно положение по правото на ЕС дори не е допустимо по отношение на докладите т разследванията на О. - структура на ЕС, които съгласно член 11, § 2 от Регламент /ЕС/ 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11.09.2013 г., в сила от 1.10.2013 г. представляват допустими доказателства в административното и наказателно производство в държавите членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация. Въз основа на посоченото, докладите на О. имат характер на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179 ГПК вр. чл.144 АПК, който се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на установените в него факти. Въпреки това, в Решение 28 октомври 2021 година, по дело С-650/19 P, Vialto Consulting Kft., Съдът на ЕС приема, че що се касае до последващите действия от страна на държавите членки въз основа на докладите на О., Съдът, след като цитира чл.11, пар.1 и пар.3 от Регламент /ЕС/ 883/2013, извежда в същото решение, че: "От текста и структурата на тези разпоредби следва, че органът, до който са отправени тези препоръки, **трябва да извърши собствена проверка** и да изслуша засегнатото лице, преди да приеме решение, което може да има неблагоприятни последици за него." Собствената проверка о решението на СЕС касае данните, установени при разследването от О..

В казуса по делото митническият орган преди да издаде оспореното решение не е извършил собствена проверка на информацията,

предоставена за износа на процесното катастрофирало МПС от канадските митнически власти, в това число съображенията му за неприложимост на всеки от методите по чл.74, пар.2 МК са бланкетни и неподкрепени с доказателства от системите за деклариране на внос на стоки. В случая задължението на компетентният митнически орган да извърши собствено разследване, което да доведе до правилното определяне на митническата стойност, не е спазено.

На следващо място, митническият орган не е изпълнил вмененото му задължение преди да прибегне към определяне на митническата стойност по разглежданата декларация по 74, пар.3 МК, да изчерпи визираните в чл. 74, пар. 2 МК вторични методи по букви от а) до г), въз основа на данни, за относими към прилагането на всеки от методите факти и обстоятелства, поради следното:

- В мотивите на оспореното решение органът бланкетно се е позовал на проверки в системата МИСЗА, като е посочил общо без конкретни данни, че липсва информация за приети договорни стойности, които въпреки, че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики, степен на щетата, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми, които са били допуснати до свободно обращение във приблизително същото време.

- Също е отрекъл по принцип приложимостта на методите чл. 74, пар. 2 МК по съображения, че претърпените при ПТП или друга интервенция повреди водели до такива характеристики на засегнатия автомобил, които го отличават от всички останали автомобили от същата марка и модел, произведени или внесени по същото време. Според органът разнородният характер на повредите не позволявали извършването на съпоставка за идентичност или сходство с други автомобили от тази марка или модел. Според органа стойността на автомобили, претърпели ПТП или други повреди била строго индивидуална и предопределена от спецификите на увреждането и обяснявало невъзможността да се установят два автомобила с абсолютно едни и същи повреди като условие за определяне на митническата стойност по реда на методите по букви а) и б) от чл.74, пар.2 МК. Тези доводи изключват приложимостта на посочените методи по принцип, а в случай, че бяха верни или относими, законодателят на ЕС, като е имал възможността, не е определил същите като неприложими при внос на катастрофирали автомобили от трети страни.

- Основните доводи за отхвърляне на всеки един от методите е липсата на информация относима към неговото приложение, но няма данни по делото по какъв начин е извършвана проверката за приложимост на всеки от методите по чл.74, пар.2 МК, за зададените критерии и

резултатите от извършените проверки в системите за декларирания при внос, от които да става ясно, че са взети предвид данни за повредите на внесените автомобили, въз основа на които са обосновани заключенията, че липсва идентичност или сходство на внесените стоки. Следва да се посочи, че не само данни за критериите при проверките по вноса, но и данни за повредите по автомобилите липсват в актовете на митническите органи, които да са взети предвид при проверката за идентичност или сходство.

- Мотивите за проверката в системата МИСЗА, която обхваща единствено националната база данни, не са достатъчни за извода за неприложимостта на методите по чл.74, пар.2 МК, тъй като всички методи изискват информация за вноса на цялата митническа територия на Съюза. Не може да се приеме за доказано само въз основа на данни от системата МИСЗА, че на цялата територия на ЕС липсват данни за внос на стоки като процесната дори и по най-общите белези – катастрофирал пътнически автомобил.

По тези съображения, при допуснато съществено нарушение на процесуалното си задължение да установи и обсъди служебно всички относими доказателства, митническият орган необосновано и недоказано е приел, че всички вторични методи по чл.74, пар.2 МК са неприложими в настоящия случай, съответно необосновано е преминал към определяне на митническата стойност на внесената стока на основание чл. 74, пар.3 МК.

Изложеното до тук обосновава и извод, че оспореното решение е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - чл.35 АПК вр. принципа за служебното начало по чл. 9 АПК, което от своя страна е съществено, тъй като нарушението ако не беше извършено, е възможен различен резултат. Също нарушението е довело и до издаването на оспореното решение в противоречие с материалния закон.

След като необосновано са отхвърлени методите по чл.74, ал.2 МК, то без правно основание е приложен чл.74, пар.3 МК.

От своя страна, също неправилно е приложен и метода по чл. 74, пар.3 МК, тъй като в случая, митническият орган е определил стойността на автомобилите въз основа на информацията за декларираната стойност при износа на същата стока. Посоченото е в противоречие с изричната забрана по чл.144, пар.2, от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, според който митническата стойност не може да се определя въз основа на: по буква в) цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне и по буква д) цените за износ в трета държава. Според чл.144

от Регламента за изпълнение, озаглавен „Резервен метод“, посочената забрана в пар.2 от разпоредбата, касае изрично прилагането на метода по чл.74, пар.3 от МК.

Предвид изложеното, процесното решение е незаконосъобразно - чл.146, т. 3 и т.4 АПК - нарушение на служебното задължение за събиране на доказателства, довело и до необоснованост и материална незаконосъобразност относно приложимия метод за определяне на митническата стойност, незаконосъобразно поради противоречието му с чл. 144, пар.2 от Регламента за изпълнение, поради което следва да бъде отменено. и материална незаконосъобразност относно приложимия метод за определяне на митническата стойност, незаконосъобразно поради противоречието му с чл. 144, пар.2 от Регламента за изпълнение, поради което следва да бъде отменено.

Съдът в производството по делото дължи проверка за законосъобразност на основанията по чл.146 АПК на оспореното решение, но не може събира доказателства за пръв път и да приложи методите по чл.74, пар.2 МК, като замести митнически орган С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност от 1350 лв., от които: 50 лева внесена държавна такса, 1300 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващи, които не са прекомерни, предвид осъщественото процесуално представителство от адвоката по делото, както и фактическа и правна сложност на делото.

Съдът на основание изложеното и чл.172 АПК,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалба на "АМИЧИ 2018" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], Решение № 32-581047/05.10.2023г. на директора на ТД Митница Б..

ОСЪЖДА Агенция Митници, чрез Териториална дирекция Митница Б., да заплати на "АМИЧИ 2018" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], сумата от 1350 лв. / хиляда триста и петдесет лева/ за разноски.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението с касационна жалба пред Върховен административен съд.

Съдия